

El Full del Bloc

ORGAN MENSUAL DEL BLOC CATALA-REPUBLICA

Redacció i Administració: Carrer de la Font

Mercaders al Temple

La República, que venia a renovar la vida política i social d'Espanya, no podia limitar-se a continuar la tradició monàrquica en l'endegament d'aquells problemes que exigien una solució racional i definitiva.

Per això és absurda la posició dels sectors del país que van perdre llurs privilegis injustos i criden contra el règim i els seus homes, com si aquell i aquests haguessin comès algun crim imperdonable al legislar segons llurs principis. ¿Què volien, doncs? Que després d'haver lluitat per una República democràtica descentralitzadora, laica, socialitzant, s'hagués mantingut tot el feix de lleis omnívoles que contribuïen a frenar la llibertat de l'individu, de les col·lectivitats, de la consciència i a deixar sense esperança d'endegament el greu problema social?

Si algú ha pensat això de bona fe que ens permeti la rialleta commiseriosa que sol tenir-se pels que sofreixen perturbació mental. I si aquestes jeremiades tan freqüents entre els ex-cacics de totes les espècies amaguen un fons de despit i de rancúnia, que ens permetin aleshores un anàlisi sintètic de llurs valors morals, ja que és en nom d'ells que es permeten combatre, insultant els seus principis, la República.

El retret més greu que fan a aquesta els papers d'estrassa amb pretenció de periòdic — sobretot els que s'inspiren en el manifest col·lectiu de l'episcopat — és el que la presenta com un règim materialista que ve a occir l'espiritualitat.

Per volguer l'escola laica gratuïta, per propugnar pel millorament de la família constituïnt el divorci, per destinar una part del pressupost a socorsos d'atur forçós o a ajut dels camperols pobres, per donar al matrimoni civil la dignitat que no tenia, per fer-lo gratuït, per acabar amb la vergonya de la il·legitimitat dels fills de les mares solteres, per tot això i per altres reformes similars, els clericals — que no pas els religiosos — clamen al cel perquè els llamps divins redueixin a cendres l'obra dels homes que portaren i mantenen la República a desgrat dels llamps i trons dels humans medievals.

Doncs bé, senyors clericals furibunds, ànimes purificades pel foc de l'espiritualitat que dieu posseïu. Parlem de l'obra vostra i cerquem-hi l'odi a la matèria, a lo terrenal. Vegem si a casa vostra es viu més de cara al cel que de peus a terra:

A les escoles vostres, per escoltar i conèixer la paraula de Déu, poden anar-hi els fills dels pares acomodats o que gaudeixen d'un salari respectable. Encara en les vostres aules s'hi guarda una marcada deferència pels fills dels rics i la disciplina i el rigor els guardeu pels fills dels proletaris.

Dieu que el casament és sagrat i en canvi accepteu — per un grapat de pessetes — que forces parelles de descreguts s'acostin a l'altar, forçats per la coacció familiar, a fer-se donar una benedicció amb la qual no creuen.

Clameu contra el divorci i vosaltres — sempre per un bon grapat de pessetes — separeu matrimonis i divorcieu.

Gr- II. C. 1-6

VII
12